Магнітне поле у вакуумі

Лекції з електрики та магнетизму

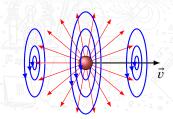
Пономаренко С. М.

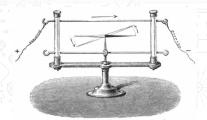
- 1. Означення
- 2. Характеристика магнітного поля
- 3. Дія магнітного поля на заряджені частинки та сруми
- 4. Закон Біо-Савара-Лапласа
- 5. Вектор-потенціал магнітного поля
- 6. Теореми магнітостатики
- 7. Магнітний момент
- 8. Потенціальна енергія диполя та сила, що діє на диполь в магнітному полі

Дослід Ерстеда, проведений 1820 року Ерстедом — є першим експериментальним доказом впливу електричного струму на магніт (магнітну стрілку).

Магнітним полем називається силове поле, що діє на рухомі заряди і як наслідок — на електричні струми і на тіла, які мають магнітний момент.

Магнітне поле створюється рухомими зарядами (електричним струмом). Незмінні в часі струми створюють постійні магнітні поля.

Характеристика магнітного поля

4

Магнітних зарядів (магнітних монополів) у в природі немає (експериментальний факт). Характеристику магнітного поля, аналогічно до $\vec{E}=rac{\vec{F}}{q}$ ввести не можна. Однак в природі є магнітні диполі (магнітна стрілка, коловий виток зі струмом тощо), тому використовуючи аналогію з моментом сил, що діє на електричний диполь в електричному полі $\vec{M}=\left[\vec{p}_e imes\vec{E}\right]$, можна ввести характеристику магнітного поля:

$$\vec{M} = \left[\vec{p}_m \times \vec{B} \right], \quad M_{\text{max}} = p_m B$$

Характеристику магнітного поля, вектор \vec{B} , по історичним причинам називають не напруженістю, а індукцією магнітного поля.

Величина вектора індукції чисельно дорівнює максимальному обертальному моменту, що діє на одиничний магнітний момент вміщений у магнітне поле:

$$B = \frac{M_{\text{max}}}{p_{\text{m}}}$$

Характеристика магнітного поля

Магнітних зарядів (магнітних монополів) у в природі немає (експериментальний факт). Характеристику магнітного поля, аналогічно до $\vec{E}=rac{\vec{F}}{q}$ ввести не можна. Однак в природі є магнітні диполі (магнітна стрілка, коловий виток зі струмом тощо), тому використовуючи аналогію з моментом сил, що діє на електричний диполь в електричному полі $\vec{M}=\left[\vec{p}_e imes\vec{E}\right]$, можна ввести характеристику магнітного поля:

$$\vec{M} = \left[\vec{p}_m \times \vec{B} \right], \quad M_{\text{max}} = p_m B$$

Характеристику магнітного поля, вектор \vec{B} , по історичним причинам називають не напруженістю, а індукцією магнітного поля.

В гауссовій системі одиниць величину магнітного поля називають Гаусом (Гс). С системі СІ Теслою (Тл):

$$1 \text{ Тл} = 10^4 \text{ Гс.}$$

Сила Лоренца та сила Ампера

Магнітною складовою сили Лоренца називається сила, що діє на рухомий заряд q з боку магнітного поля:

$$\vec{F} = q \left[\frac{\vec{v}}{c} \times \vec{B} \right].$$

Повна сила (власне і є сила Лоренца), що діє на заряд, включає також силу з боку електричного поля:

$$\vec{F} = q \left(\vec{E} + \left[\frac{\vec{v}}{c} \times \vec{B} \right] \right).$$

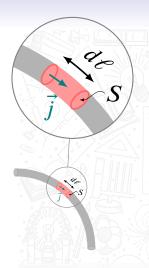
Силою Ампера називають силу, що діє на струми з боку магнітного поля:

$$d\vec{F} = \frac{1}{c} \left[\vec{j} dV \times \vec{B} \right],$$

де $\vec{j}dV$ — називається об'ємним елементом струму.

Елемент струму

Якщо в задачі не цікавляться внутрішньою будовою провідника, та розподілом струму в його товщі, то можна ввести лінійний елемент струму.

Нехай струм тече провідником із площею поперечного перерізу S. Уведемо вектор ділянки провідника завдовжки $d\vec{\ell}$ за формулою $d\vec{\ell}=\vec{n}\ell$, де \vec{n} — одиничний вектор уздовж осі провідника. Тоді $\vec{j}=j\vec{n}$, а I=jS і вираз для об'ємного елемента струму можна переписати у вигляді:

$$\vec{j}dV = j\vec{n}Sd\ell = Id\vec{\ell}$$
.

Для лінійного елемента струму сила Ампера:

$$d\vec{F} = \frac{1}{c} \left[I d\vec{\ell} \times \vec{B} \right].$$

Зв'язок сили Лоренца та сили Ампера

Сила Лоренца, що діє на заряд dq, дорівнює

$$d\vec{F} = \left[\frac{dq\vec{v}}{c} \times \vec{B} \right].$$

Оскільки $dq\vec{v}=\rho\vec{v}dV=\vec{j}dV$, то одразу отримуємо силу Ампера, що діє на об'ємний елемент струму:

$$d\vec{F} = \frac{1}{c} \left[\vec{j} dV \times \vec{B} \right].$$

Для рухомого заряду q, що рухається з швидкістю \vec{v} — елементом струму струму є $q\vec{v}$.

Робота магнітного поля

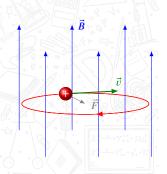
Робота сили Лоренца:

$$\delta A = \vec{F} \cdot d\vec{r} = \vec{F} \cdot \vec{v} dt = \left[\frac{q\vec{v}}{c} \times \vec{B} \right] \cdot \vec{v} dt.$$

$$\vec{A} \cdot \left[\vec{B} \times \vec{C} \right] = \vec{C} \cdot \left[\vec{A} \times \vec{B} \right].$$

$$\vec{v} \cdot \left[\vec{v} \times \vec{B} \right] = \vec{B} \cdot \left[\vec{v} \times \vec{v} \right] = 0.$$

$$\delta A = 0.$$

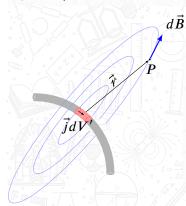
За теоремою про зміну кінетичної енергії $A = \Delta\left(\frac{mv^2}{2}\right) = 0$, кінетична енергія частинки не змінюється.

Магнітне поле не виконує роботи над частинкою!

Закон Біо-Савара-Лапласа

Закон Біо-Савара встановлено експериментально (1820 р.) шляхом аналізу експериментальних даних і визначає магнітне поле, що створюється елементом струму.

Якщо радіус-вектор точки спостереження відносно розглянутого елемента струму $\vec{\epsilon}$, то поле, створюване елементом струму $\vec{j}dV'$, дорівнює

$$d\vec{B} = \frac{1}{c} \frac{\left[\vec{j} dV' \times \vec{r} \right]}{r^3}.$$

Магнітне поле підкоряється принципу суперпозиції: $\vec{B}=\int d\vec{B}.$

10

Відносність величини магнітного поля

Магнітного поля навколо заряду відносно спостерігача A немає. Відносно спостерігача B буде магнітне поле:

$$\vec{B} = \frac{1}{c} \frac{q\vec{v} \times \vec{r}}{r^3} = \frac{\vec{v}}{c} \times \frac{q\vec{r}}{r^3} = \frac{\vec{v}}{c} \times \vec{E}.$$

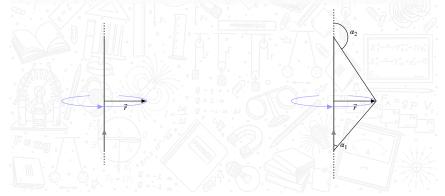
Електричне і магнітне поле — ε прояв єдиного цілого, яке можна назвати електромагнітним полем.

Задача 1

Визначити магнітне поле на відстані r від нескінченно довгого провідника зі струмом I.

Задача 2

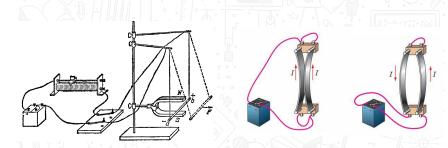
Визначте магнітне поле в точці P на відстані r від короткого провідника зі струмом. Положення точки P визначається кутами α_1 та α_2 .

Взаємодія струмі

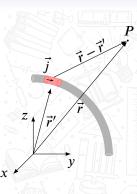
Досліди Ампера

1820 р. А. Ампером було встановлено закон, що визначає силу, яка діє на елемент струму в магнітному полі. Оскільки створити відокремлений елемент не можна, то Ампер вивчав вплив паралельних дротів один на одного та поведінку дротяних замкнутих контурів різної форми в магнітному полі.

Вектор-потенціал магнітного поля

Закон Біо-Савара-Лапласа

$$\vec{B}(\vec{r}) = \iiint\limits_{V'} \frac{1}{c} \frac{\vec{j}(\vec{r}')dV' \times (\vec{r} - \vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|^3}$$

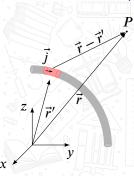
Використаємо тотожність: $\frac{(\vec{r}-\vec{r}')}{|\vec{r}-\vec{r}'|^3} = -\vec{\nabla}_{\vec{r}} \frac{1}{|\vec{r}-\vec{r}'|}$, у якому операція $\vec{\nabla}$ діє на координати \vec{r} , а також рівність $\mathrm{rot}(\varphi\vec{C}) = \varphi \, \mathrm{rot} \, \vec{C} + \left[\vec{\nabla}\varphi \times \vec{C}\right]$.

$$\vec{B}(\vec{r}) = \int\limits_{V'} \frac{1}{c} \vec{\nabla} \frac{1}{|\vec{r} - \vec{r}'|} \times \vec{j}(\vec{r}') dV' = \operatorname{rot} \frac{1}{c} \int\limits_{V'} \frac{\vec{j} dV'}{|\vec{r} - \vec{r}'|} = \operatorname{rot} \vec{A}(\vec{r}),$$

$$\vec{B}(\vec{r}) = \operatorname{rot} \vec{A}(\vec{r}).$$

Вектор-потенціал магнітного поля

Калібруванні вектор-потенціалу

$$\vec{B} = \operatorname{rot} \vec{A},$$

Введений тут вектор \vec{A} називається вектор-потенціалом:

$$\vec{A}(\vec{r}) = \frac{1}{c} \int_{V'} \frac{\vec{j}(\vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|} dV', \ \vec{A}(\vec{r}) = \frac{1}{c} \sum_{i} \frac{q_{i} \vec{v}_{i}}{|\vec{r} - \vec{r}_{i}|}$$

Вектор-потенціал вводиться при цьому неоднозначно. Векторні потенціали \vec{A} і $\vec{A}' = \vec{A} + \vec{\nabla} f(\vec{r})$ призводять до одного й того ж магнітного поля \vec{B} . Цією обставиною можна скористатися для того, щоб накласти на \vec{A} яке-небудь обмеження, Зручно накласти на \vec{A} умову

 $\operatorname{div} \vec{A} = 0,$

кулонівське калібрування.

Теорема Гаусса для магнітного поля

Маючи на увазі тотожність div rot $\vec{A}=0$, з формули $\vec{B}=\operatorname{rot}\vec{A}$ отримуємо теорему Гауса в диференціальній формі:

$$\operatorname{div} \vec{B} = 0$$

Застосовуючи теорему Остроградського-Гауса отримуємо теорему Гауса в інтегральній формі:

$$\iint\limits_{S} \vec{B} \cdot d\vec{S} = 0.$$

Теорема Гауса стверджує, що немає вільних (незв'язаних) магнітних зарядів, на яких могли б починатися або закінчуватися силові лінії індукції магнітного поля. Знайдемо ротор вектора \vec{B} :

$$\operatorname{rot} \vec{B} = \operatorname{rot} \operatorname{rot} \vec{A} = \vec{\nabla} \times \left[\vec{\nabla} \times \vec{A} \right] = \vec{\nabla} \left(\vec{\nabla} \cdot \vec{A} \right) - \nabla^2 \vec{A} \stackrel{\vec{\nabla} \cdot \vec{A} = 0}{=} - \nabla^2 \vec{A}.$$

Аналогія з рівнянням Пуассона з електростатики

Рівняння Пуассона та його розв'язок:

$$\nabla^2 \varphi = -4\pi \rho, \ \varphi = \iiint\limits_{V'} \frac{\rho dV'}{|\vec{r} - \vec{r}'|}, \qquad \nabla^2 \vec{A} = -\frac{4\pi}{c} \vec{j}, \ \vec{A} = \frac{1}{c} \iiint\limits_{V'} \frac{\vec{j} dV'}{|\vec{r} - \vec{r}'|}$$

Однакові рівняння мають однакові розв'язки!

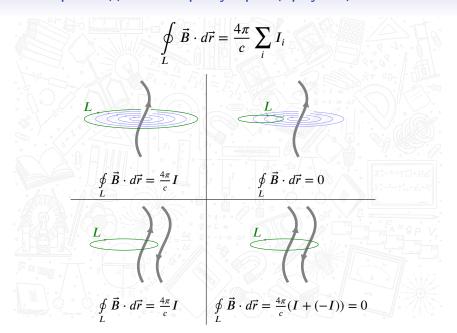
Теорема про циркуляцію для вектора \vec{B} :

$$\operatorname{rot} \vec{B} = \frac{4\pi}{c} \vec{j}.$$

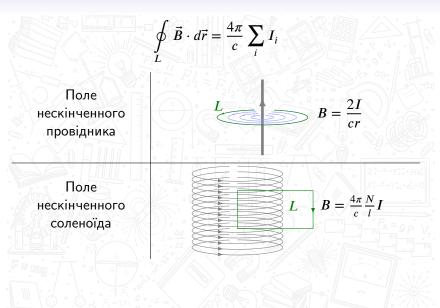
$$\oint_{L} \vec{B} \cdot d\vec{r} = \frac{4\pi}{c} \iint_{S} \vec{j} \cdot d\vec{S}.$$

Приклади на теорему про циркуляцію №1

Приклади на теорему про циркуляцію №1

$$\oint\limits_L \vec{B} \cdot d\vec{r} = \frac{4\pi}{c} \iint\limits_S \vec{j} \cdot d\vec{S}$$

Поле всередині нескінченного циліндричного провідника

$$B = \frac{2\pi}{c} jr$$

Поле зовні нескінченного циліндричного провідника

$$B = \frac{2}{cr} j\pi R^2 = \frac{2}{c}$$

Порівняння законів електро- та магнітостатики у вакуумі

Диференціальні теореми

Теорема	Електростатика	Зміст	Магнітостатика	Зміст
Зв'язок потенціалу та поля	$\vec{E} = -\vec{\nabla}\varphi$	Скалярний потенціал, поле потенціальне	$\vec{B} = \vec{\nabla} \times \vec{A}$	Вектор- потенціал. Поле вихрове.
Теорема Гаусса	$\operatorname{div} \vec{E} = 4\pi\rho$	Джерелами поля є електричні заряди	$\operatorname{div} \vec{B} = 0$	Джерел у магнітного поля немає
Теорема про циркуляцію	$\operatorname{rot} \vec{E} = 0$	Електростати- чне поле є потенціальним	$\operatorname{rot} \vec{B} = \frac{4\pi}{c} \vec{j}$	Магнітне поле є вихровим. Вихором є струм.

Інтегральні теореми

Теорема	Електростатика	Магнітостатика
Теорема Гаусса	$ \oint_{S} \vec{E} \cdot d\vec{S} = 4\pi \iiint_{V} \rho dV $	$\iint\limits_{S} \vec{B} \cdot d\vec{S} = 0$
Теорема про циркуляцію	$\oint\limits_L \vec{E} \cdot d\vec{r} = 0$	$\oint\limits_L \vec{B} \cdot d\vec{r} = \frac{4\pi}{c} \iint\limits_S \vec{j} \cdot d\vec{S}$

Магнітний момент

Моменту імпульсу $\vec{L} = \vec{r} \times (m\vec{v})$ для руху мас є аналогом магнітного моменту для руху зарядів!

Момент імпульсу

$$\vec{L} = \iiint\limits_V \vec{r} \times \rho \vec{v} \ dV$$

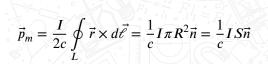
Магнітний момент

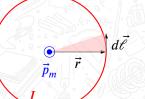
$$\vec{p}_m = \frac{1}{2c} \iiint\limits_V \vec{r} \times \rho \vec{v} \ dV$$

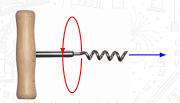
Оскільки густина струму $\vec{j}=\rho\vec{v}$, а $\vec{j}dV$ — є елементом струму, то можна для різних випадків записати різні варіації формули магнітного моменту:

Випадок	Магнітний момент
Об'ємні струми	$\vec{p}_m = \frac{1}{2c} \iiint\limits_V \vec{r} \times \vec{j} dV$
Лінійні замкнені постійні струми	$\vec{p}_m = \frac{I}{2c} \oint_L \vec{r} \times d\vec{\ell}$

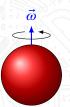

Магнітні та механічні моменти різних тіл

Відношення магнітного моменту зарядженого тіла, до його механічного моменту називається гіромагнітним відношенням:

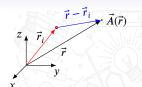
$$\vec{p}_m = \gamma \vec{L}$$
.

Для любих класичних тіл $\gamma = \frac{Q}{2Mc}$

Тіло	Момент імпульсу	Магнітний момент	Гіромагнітне відношення γ
Куля	$\vec{L} = \frac{2}{5} mR^2 \vec{\omega}$	$\vec{p}_m = \frac{1}{5c} Q R^2 \vec{\omega}$	$\frac{Q}{2Mc}$
Електрон	$L = \frac{1}{2}\hbar$	$p_m = \frac{e}{2mc}\hbar$	$-\frac{e}{m_e c}$

Вектор-потенціал на далеких відстанях

Магнітний момент системи тіл:

$$\vec{A} = \frac{1}{c} \sum_{i} \frac{q_i \vec{v}_i}{|\vec{r} - \vec{r}_i|}$$

На далеких відстанях $r_i \ll r$ наближено $\frac{1}{|\vec{r}-\vec{r}_i|} pprox \frac{1}{r} \left(1 + \frac{\vec{r} \ \vec{r}_i}{r^2}
ight).$

Для стаціонарних рухів, які відбуваються в малих областях, можна зробити усереднення вектор-потенціалу, при цьому $\frac{d}{dt} \dots = 0$.

$$\overline{\vec{A}} = \frac{1}{cr^3} \sum_{i} q_i \overline{v_i(\vec{r} \ \vec{r}_i)}$$

$$\upsilon_i(\vec{r}\;\vec{r}_i) = \frac{1}{2} \left[\upsilon_i(\vec{r}\;\vec{r}_i) - \vec{r}_i(\vec{r}\;\vec{\upsilon}_i) \right] + \frac{1}{2} \left[\upsilon_i(\vec{r}\;\vec{r}_i) + \vec{r}_i(\vec{r}\;\vec{\upsilon}_i) \right] = \frac{1}{2} \vec{r} \times \vec{\upsilon}_i \times \vec{r}_i + \frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\vec{r}_i(\vec{r}\;\vec{r}_i) \right).$$

Вектор-потенціал на далеких відстанях

$$\vec{r}$$
 \vec{r}
 \vec{r}
 \vec{r}

Магнітний момент системи тіл:

$$\vec{A} = \frac{1}{c} \sum_{i} \frac{q_i \vec{v}_i}{|\vec{r} - \vec{r}_i|}$$

$$\overline{\vec{A}} = \frac{1}{r^3} \left(\frac{1}{2c} \sum_i \vec{r}_i \times (q_i \vec{v}_i) \right) \times \vec{r} = \frac{\vec{p}_m \times \vec{r}}{r^3}.$$

Магнітне поле знаходиться за формулою $\vec{B} = \operatorname{rot} \vec{A}$:

$$\operatorname{rot}\left[\vec{A} \times \vec{B}\right] = \left(\vec{B} \cdot \vec{\nabla}\right) \vec{A} - \left(\vec{A} \cdot \vec{\nabla}\right) \vec{B} + \vec{A} \operatorname{div} \vec{B} - \vec{B} \operatorname{div} \vec{A}$$
$$\vec{B} = \operatorname{rot}\left(\vec{p}_{m} \times \frac{\vec{r}}{r^{3}}\right) = -\left(\vec{p}_{m} \cdot \vec{\nabla}\right) \frac{\vec{r}}{r^{3}} = \frac{3\left(\vec{p}_{m} \cdot \vec{r}\right) \vec{r}}{r^{5}} - \frac{\vec{p}_{m}}{r^{3}}.$$

$$\vec{B} = \frac{3(\vec{p}_m \cdot \vec{r})\vec{r}}{r^5} - \frac{\vec{p}_m}{r^3}.$$

Детальние виведення

$$rot \left[\vec{A} \times \vec{B} \right] = \left(\vec{B} \cdot \vec{\nabla} \right) \vec{A} - \left(\vec{A} \cdot \vec{\nabla} \right) \vec{B} + \vec{A} \operatorname{div} \vec{B} - \vec{B} \operatorname{div} \vec{A}$$

$$\vec{B} = rot \left(\vec{p}_{m} \times \frac{\vec{r}}{r^{3}} \right) = -\left(\vec{p}_{m} \cdot \vec{\nabla} \right) \frac{\vec{r}}{r^{3}} = \frac{3 \left(\vec{p}_{m} \cdot \vec{r} \right) \vec{r}}{r^{5}} - \frac{\vec{p}_{m}}{r^{3}}.$$

$$\vec{A} = \vec{P}_{10} \qquad \vec{B} = \vec{P}_{13} \qquad \vec{P}_{14} = \operatorname{out} \vec{A} \qquad \operatorname{out} \vec{A}$$

Магнітний диполь

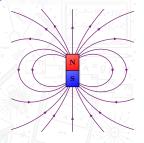
Полюса магніту

Отримана формула збігається за виглядом із формулою для електричного поля точкового електричного диполя.

$$\vec{B} = \frac{3 \left(\vec{p}_m \cdot \vec{r} \right) \vec{r}}{r^5} - \frac{\vec{p}_m}{r^3}.$$

Це означає, що точковий магнітний момент можна розглядати формально як точковий диполь, складений з ефективних магнітних зарядів:

N (північного) та S (південного).

Магнітний диполь

Порівняння електричного та магнітного диполів

	Електричний диполь	Магнітний диполь	
Потенціал	$\varphi = \frac{\vec{p}_e \cdot \vec{r}}{r^3}$	$\vec{A} = \frac{\vec{p}_m \times \vec{r}}{r^3}$	
Поле	$\vec{E} = \frac{3(\vec{p}_e \cdot \vec{r})\vec{r}}{r^5} - \frac{\vec{p}_e}{r^3}$	$\vec{B} = \frac{3(\vec{p}_m \cdot \vec{r})\vec{r}}{r^5} - \frac{\vec{p}_m}{r^3}$	

Позначаючи величину ефективного магнітного заряду q_m і плече магнітного диполя $\vec{\ell}$, дипольний момент ефективного магнітного диполя можна записати як $\vec{p}_m = q_m \vec{\ell}$. Якщо не розглядати поле усередині такого магнітного диполя, то воно усюди буде таким самим, як і поле системи струмів із магнітним моментом \vec{p}_m .

Потенціальна енергія диполя в магнітному полі

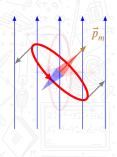
Розглянемо виток площею S, у якому циркулює постійний струм I. Магнітний момент цього витка $\vec{p}_m = \frac{1}{c} I S \ \vec{n}$.

Якщо виток перебуває в магнітному полі, то виникає момент сил, які прагнуть орієнтувати його магнітний момент за напрямком поля:

$$\vec{M} = \left[\vec{p}_m \times \vec{B} \right]$$

З визначення потенціальної енергії знаходимо

$$U = -\vec{p}_m \cdot \vec{B}$$

Той факт, що потенціальна енергія досягає мінімуму $\vec{p}_m \uparrow \uparrow \vec{B}$, означає, що момент прагне орієнтуватися за напрямом поля.

Якщо магнітний диполь представляє собою виток, через який тече постійний струм, і магнітне поле орієнтує його, то потенційна енергія витка змінюється. Однак, оскільки магнітне поле не є потенційним і не може виконувати роботу, постає питання: за рахунок чого відбувається зміна енергії витка? Відповідь

Принцип роботи електричного двигуна

Сила, що діє на диполь в магнітному полі

У зовнішньому магнітному полі потенціальна енергія магнітного моменту дорівнює $U=-\vec{p}_m\cdot\vec{B}$, а сила, що діє на момент:

$$\vec{F} = -\vec{\nabla}U = \vec{\nabla}(\vec{p}_m \cdot \vec{B}).$$

У зовнішньому магнітному полі потенціальна енергія магнітного моменту дорівнює $U=-\vec{p}_m\cdot\vec{B}$, а сила, що діє на момент:

$$\vec{F} = -\vec{\nabla}U = \vec{\nabla}(\vec{p}_m \cdot \vec{B}).$$

$$\vec{\nabla} \left(\vec{A} \cdot \vec{B} \right) = \left[\vec{B} \times \operatorname{rot} \vec{A} \right] + \left[\vec{A} \times \operatorname{rot} \vec{B} \right] + \left(\vec{B} \cdot \vec{\nabla} \right) \vec{A} + \left(\vec{A} \cdot \vec{\nabla} \right) \vec{B}.$$

Якщо в середовищі, в якому перебуває момент, відсутні струми провідності, то rot $\vec{B}=0$. Тоді має місце тотожність:

$$\vec{F} = \left(\vec{p}_m \cdot \vec{\nabla} \right) \vec{B}.$$

